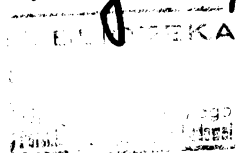

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 25213.

Kl. 15 e, 2/02.

Goebel A. G.
(Darmstadt, Niemcy).

Przyrząd do dziurkowania świeżo zadrukowanego papieru.

Zgłoszono 26 maja 1936 r.

Udzielono 9 lipca 1937 r.

Przyrządy, służące do dziurkowania papieru, składają się zasadniczo ze stałej płyty dolnej (matrycy), zaopatrzonej w szereg dziurek oraz ruchomej płyty górnej, na której osadzone są tłoczники dziurkujące (stemple). Między tymi płytami umieszcza się trzecią płytę do prowadzenia zazwyczaj cienkich tłoczników dziurkujących. Ta ostatnia służy jednocześnie do zsuwania dziurkowanego papieru z podnoszących się w górę tłoczników. Jeżeli przy tym papier jest świeżo zadrukowany, to po krótkim okresie trwania pracy wilgotna farba drukarska przy zetknięciu się papieru z płytą prowadniczą na niej osiada. Resztki tej farby zbierają się na płycie prowadniczej, co powoduje zanieczyszczenie papieru.

Były już czynione próby usunięcia tego

rodzaju trudności przez silne napinanie papieru na matrycy w czasie przebiegu dziurkowania. W praktyce okazało się jednak, że przy stosowaniu przyrządów dziurkujących, posiadających zwłaszcza duże wymiary, nie osiąga się tym zamierzonego celu. Ze względów technicznych konieczne jest, aby odległość między matrycą i płytą prowadniczą nie przekraczała kilku milimetrów. Ta okoliczność oraz fakt, że papier, osłabiony przez podziurkowanie, wykazuje znaczną elastyczność, powodują, że pomimo napięcia papieru aż do granicy jego wytrzymałości na rozerwanie nie można uniknąć przylegania papieru do płyty prowadniczej.

Wynalazek niniejszy usuwa te trudności stosując płytę prowadniczą z wgłębie-

niami w tych miejscach, które w czasie przebiegu pracy znajdują się naprzeciwko zadrukowanych odcinków papieru. Ponieważ papier, przeznaczony do dziurkowania, nie bywa nigdy całkowicie zadrukowany, a w szczególności w miejscach dziurkowania pozostaje przeważnie niezadrukowany (np. w przypadku arkuszy znaczków pocztowych), przez zastosowanie wynalazku zapobiega się zetknięciu odcinków papieru, zwilżonych farbą drukarską, z płytą przewodniczą.

Podczas gdy przyrządy dziurkujące papier, wilgotny jeszcze od farby drukarskiej, musiały być dotychczas oczyszczane w krótkich odstępach czasu od resztek tej farby, które zbierały się na płycie przewodniczej, co w szczególności przy szybkobieżnych maszynach pociągało za sobą przerwy w ruchu, niezwykle utrudniające i zwalniające tempo pracy, zastosowanie płyty przewodniczej według wynalazku daje możliwość pracy bez przerw i przeszkód przy największej wydajności. Umożliwia ono ekonomiczne wykonywanie druków wielobarwnych z zastosowaniem pracy narzędzi dziurkujących, podczas gdy uprzednio częste przerwy w ruchu, konieczne dla usuwania zanieczyszczeń, uniemożliwiały wykonywanie takich prac i z tego powodu druki wielobarwne musiały być wykonywane dla każdej barwy oddzielnie z zastosowaniem przerwy celem osuszania nadrukowanej farby.

Na rysunku przedstawiono przedmiot wynalazku w postaci przykładów wykonania, a mianowicie; fig. 1 przedstawia przyrząd dziurkujący w przekroju poprzecznym, zaś fig. 2 — płytę przewodniczą w widoku od dołu.

Na płycie matrycowej 1 leży warstwa papieru 2, przeznaczonego do dziurkowania z zadrukowanymi płaszczyznami 3. W nie-

wielkiej odległości od płyty matrycowej 1 ponad warstwą papieru jest umieszczona płyta 4 do prowadzenia tłoczników dziurkujących 5, na stałe połączona z płytą matrycową. Tłoczники te są umocowane w znany sposób w płycie 6, która jest połączona z poruszającą się ku górze i ku dołowi głowicą przyrządu 7.

Jak przedstawia fig. 2, tłoczники dziurkujące w przykładzie wykonania są umieszczone w szeregach, wzajemnie się krzyżujących. Powierzchnie zawarte pomiędzy nimi, posiadają wgłębienia 8, których wystające krawędzie dochodzą prawie aż do otworów na tłoczники.

Jak widać z rysunku, w czasie ruchu ku górze tłoczники dziurkujące mogą zetknąć z płytą przewodniczą wyłącznie tylko niezadrukowane paski papieru, pozostałe między zadrukowanymi polami, podczas gdy same zadrukowane pola papieru znajdują się naprzeciwko wgłębień, nie dotykają ich dna i tym sposobem nie ulegają zanieczyszczeniu.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do dziurkowania, zawierający matrycę z tłocznikami oraz płytę do prowadzenia tych tłoczników, znamienny tym, że ta płyta przewodnicza posiada wgłębienia (8) na stronie, zwróconej ku matrycy, na skutek czego powierzchnia (3) świeżo zadrukowanego papieru (2) przy ruchu ku górze tłoczników dziurkujących (5) nie styka się z płytą przewodniczą.

Goebel A. G.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

